

af hans velvillige Udtalelse om Villighed til at forhandle med det kommende Udvalg angaaende Nedsættelse af det i § 14, første Stykke, nævnte Tal $\frac{2}{3}$ til $\frac{1}{2}$ eller derunder, men hvad jeg stiller mig tvivlende overfor, er Rigtigheden af at koble Kontrolforeninger og Kvægavlsforeninger sammen. Her er ikke Spørgsmaal om, hvorvidt man skal have $\frac{1}{2}$, $\frac{2}{3}$ eller $\frac{3}{4}$; hvad her er Spørgsmaal om, er Princippet i hele Sagen. Det forekommer mig, at Følgen af denne Sammenkobling vil blive, at vi slaa en hel Del af Kvægavlsforeningerne ihjel, hvis vi opretholde det Krav, som er opstillet i § 14, første Stykke. Rent teoretisk set tager det sig meget smukt ud, men i det praktiske Liv vil det sikkert volde Vanskelighed. Jeg har villet pege herpaa og gøre en Henstilling til den højtærede Minister og det kommende Udvalg om at tage dette Spørgsmaal under nærmere Overvejelse, og det skulde glæde mig, om vi kunde komme til det Resultat, at vi kunne bibeholde Tilstanden, som den er, nemlig Kontrolforeninger for sig og Kvægavlsforeninger for sig. Jeg tror, som sagt, at Sammenkoblingen vilde slaa en hel Del af Kvægavlsforeningerne ihjel, og jeg skulde dog mene, at de hidtil have gjort en Del Gavn. Men naturligvis maa de give Afkald paa Statstilskuddet, hvis dette Krav opretholdes.

Landbrugsministeren (*Anders Nielsen*):

Der er jo efter Lovforslaget ingen ulselig teknisk Forbindelse mellem Kvægavlsforeningerne og Kontrolforeningerne, men det vilde maaske være en Strid om Ord, hvis jeg støttede mig særlig dertil. Der staar blot: „I Foreningerne skulde mindst $\frac{2}{3}$ af de samtlige Medlemmer tilhørende Kør være underkastede fyldestgørende Kontrol“. Hvis der er Mulighed for, at denne Kontrol kan udøves paa anden Maade end ved at have Køerne inde under Kontrolforeninger, er der teoretisk set intet til Hinder derfor; men jeg tvivler paa, at det er muligt at faa en fyldestgørende Kontrol paa anden Maade end ved Kontrolforeningerne, muligvis kunde dog særlig store Besætninger klare Kontrollen paa anden Maade i Henhold til denne Lov. Men jeg betonede for et Øjeblik siden netop særlig stærkt, at der her var Tale om en principiel Uoverensstemmelse, og derfor er der vist intet Forlig muligt paa dette Punkt. Saa maa vi se, om vi kunne fremme Loven uden dette Forlig.

Formanden: Folketingsmanden for Hjørring Amts 5te Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

C. Sørensen: Jeg har ikke været blind for, at Forholdet er det, som den højtærede Landbrugsminister her pegede paa, at der ikke direkte er peget paa de nuværende Kontrolforeninger, men jeg har været paa det rene med, at en fyldestgørende Kontrol paa anden Maade vanskelig lader sig fremskaffe.

Hornstrup: Den højtærede Minister oplyste i Gaar, at Landboforeningerne selv have indstillet at gaa endnu strengere frem mod Hesteavlforeningerne, end den højtærede Minister har gjort i Lovforslaget, idet Landboforeningerne have foreslaaet at gaa ned fra $\frac{8}{16}$ til $\frac{5}{16}$ med Hensyn til Statens Tilskud, baade for de Heste, som ere indkøbt efter den gamle Husdyrlov, og for dem, der skulde indkøbes efter det foreliggende Lovforslags Ophøjelse til Lov. Jeg skulde ikke have det mindste imod, om Ministeren var gaaet endnu længere ned for de Hingstes Vedkommende, som indkøbes, efter at dette Lovforslag er blevet Lov, i saa Fald vide de vedkommende Foreninger, hvad de gaa ind til. Hvad jeg ankede over, var, at Tilskuddet til de Hingste, som vare indkøbt i Henhold til den gældende Lov, var nedsat, idet jeg gaar ud fra, at de Foreninger, som have indkøbt disse Hingste, derved komme til at mangle en Sum, som de have gjort Regning paa, d. v. s. at Staten for 2—3—4 Aar siden, eller hvor længe det nu er, har givet dem en Sum, som den nu forlanger tilbage, og det mener jeg ikke er rigtigt. For de Hingstes Vedkommende, som indkøbes, efter at Lovforslaget er ophøjet til Lov, har jeg ikke det mindste imod, at Tilskuddet bliver nedsat endnu mere, end Landboforeningerne have foreslaaet.

Saa har jeg spurgt Ministeren om, hvad han forstod ved Ordene: Hingst „i god Stand“. Han henviste mig til, at i den nugældende Lov staar der „kraftig Stand“. Jeg havde nu foretrukket, at man havde ladet dette Ord „kraftig“ blive staaende. Det er i det hele ikke saa nemt at definere Udtryk, det kan mange Gange knibe for de lærde, og saa meget mere for Lægmanden. Men jeg kan sige, at ved en Hingst i kraftig Stand forstaar man i Almindelighed en Hingst i stærk, velbygget Stand. Men siger man en Hingst